

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1999-2000

4 JUILLET 2000

Projet de loi modifiant l'article 1^{er}ter de la loi du 6 août 1931 établissant des incompatibilités et interdictions concernant les ministres, anciens ministres et ministres d'État, ainsi que les membres et anciens membres des Chambres législatives

RAPPORT

FAIT AU NOM
DE LA COMMISSION
DE L'INTÉRIEUR ET
DES AFFAIRES ADMINISTRATIVES
PAR M. **WILLE**

**I. EXPOSÉ INTRODUCTIF
DU RAPPORTEUR**

Le projet de loi transmis par la Chambre des représentants sous les n°s 50-665/1 et 2 vise à corriger la

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs : Mmes Lizin, présidente; Cornet d'Elzcius, Leduc, M. Lozie, Mmes Thijs, Van Riet et M. Wille, rapporteur.
2. Membres suppléants : MM. Happart, Hordies, Mme Kaçar, M. Vandenberghe, Mmes Vanlerberghe et Willame-Boonen.
3. Autre sénateur : M. Van Quickenborne.

Voir:

Documents du Sénat:

2-503 - 1999/2000:

N° 1: Projet de loi.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1999-2000

4 JULI 2000

Wetsontwerp tot wijziging van artikel 1ter van de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende de ministers, gewezen ministers en ministers van Staat, alsmede de leden en de gewezen leden van de Wetgevende Kamers

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN EN VOOR DE
ADMINISTRATIEVE AANGELEGENHEDEN
UITGEBRACHT
DOOR DE HEER **WILLE**

**I. INLEIDENDE UITEENZETTING
DOOR DE RAPPORTEUR**

Het wetsontwerp dat door de Kamer van volksvertegenwoordigers werd overgezonden onder

Aan de werkzaamheden van de commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : de dames Lizin, voorzitter; Cornet d'Elzcius, Leduc, de heer Lozie, de dames Thijs, Van Riet en de heer Wille, rapporteur.
2. Plaatsvervangers : de heren Happart, Hordies, mevrouw Kaçar, de heer Vandenberghe, de dames Vanlerberghe en Willame-Boonen.
3. Ander senator : de heer Van Quickenborne.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-503 - 1999/2000:

Nr. 1: Wetsontwerp.

discrimination qui existe entre les sénateurs de communauté et leurs collègues en ce qui concerne les cumuls de mandats dans les pouvoirs locaux.

Alors que les sénateurs peuvent en général cumuler avec n'importe quel mandat local, la loi du 30 décembre 1993 a institué une interdiction de cumul pour les sénateurs de communauté, laquelle leur refuse le droit d'assumer un quelconque mandat à l'échelon local, que ce soit dans une commune, un CPAS ou une province.

Tandis que l'exercice d'un double, voire d'un triple mandat de parlementaire empêche le sénateur de communauté d'assumer un mandat exécutif local (en tant que député permanent, bourgmestre, échevin ou président de CPAS), il en va tout autrement des mandats électifs dans les conseils.

À l'exception de quelques grandes villes, ces mandats représentent particulièrement peu de chose dans l'emploi du temps du sénateur.

En outre, cette perte de temps minime au détriment de son mandat de sénateur ne pèse guère dans la balance en comparaison de l'avantage sur le plan de la qualité des prestations qu'apporte le contact du sénateur avec la réalité locale.

II. DISCUSSION

Un commissaire trouve que ce projet va à l'encontre de la tendance au décumul que l'on observe dans notre société et qui est annoncée de toutes parts, par exemple au sein de la Commission du renouveau politique, laquelle — curieusement — n'a pas été consultée en l'espèce.

On assiste ici à un retour en arrière.

Un autre commissaire estime qu'objectivement, la disposition existante est le fruit d'une constatation mûrement réfléchie. Surtout dans le cas des sénateurs de communauté francophones, qui siègent dans trois assemblées (Sénat — parlement de communauté — parlement régional), il est déraisonnable de prétendre que cela laisse encore du temps pour un mandat local.

Un autre membre encore explique qu'un tel cumul est de toute façon interdit dans son parti.

Pourtant il a le sentiment qu'un mandat de conseiller au niveau local est de plus en plus considéré comme une fonction qui est bel et bien cumulable, puisqu'il s'agit le plus souvent d'une activité exercée après les heures et qui, en proportion, ne pèse d'ailleurs pas lourd financièrement.

Certes, il lui semble exclu d'encore revenir sur l'interdiction de cumul existant à l'égard d'un mandat au sein d'un exécutif local.

nrs. 50-665/1 en 2 heeft tot doel de discriminatie te corrigeren die bestaat tussen de gemeenschapssenatoren en hun collega's qua cumulregeling in verband met mandaten in plaatselijke besturen.

Daar waar de senatoren in het algemeen een cumulatieve mogen uitoefenen met gelijk welk plaatselijk mandaat, werd er door de wet van 30 december 1993 een cumulatieverbod ingevoerd voor de gemeenschapssenatoren dat hun het recht ontzegt om gelijk welk mandaat op te nemen met betrekking tot een plaatselijk bestuur, het weze een gemeente, een OCMW of een provincie.

Daar waar het uitoefenen van een dubbel, ja zelfs driedubbel mandaat van parlementair, het de gemeenschapssenator onmogelijk maakt een plaatselijk mandaat op te nemen op het niveau van de executieve (zoals bestendig afgevaardigde, burgemeester, schep en of OCMW-voorzitter), is het heel anders gesteld met het lidmaatschap van de raden.

Behalve in een paar grote steden, slopen deze mandaten bijzonder weinig tijd op van de senator.

Bovendien weegt het verlies van deze luttele tijd ten nadele van zijn senatormandaat niet op tegen het voordeel onder de vorm van kwaliteit van de prestaties door de voeling die de senator heeft met de plaatselijke realiteit.

II. BESPREKING

Een lid vindt dat dit ontwerp ingaat tegen de tendens van decumul die men in onze maatschappij waarneemt, en die overal wordt verkondigd, bijvoorbeeld in de Commissie voor de politieke vernieuwing, die overigens merkwaardig genoeg in deze niet werd geraadpleegd. Wat men hier ziet is een teruggang.

Wat men hier ziet is een teruggang.

Een ander lid vindt dat de bestaande bepaling objectief gesproken het gevolg is van een weloverwogen vaststelling. Zeker in het geval van de Franstalige gemeenschapssenatoren die zetelen in drie vergaderingen (Senaat-gemeenschapsparlament-gewestparlement), is het onredelijk te beweren dat dit nog ruimte laat voor een plaatselijk mandaat.

Nog een lid legt uit dat zulke cumul in zijn partij sowieso verboden is.

Nochtans heeft hij het gevoel dat een mandaat in de raad van een plaatselijk bestuur hoe langer hoe meer wordt beschouwd als een functie die wél te cumuleren valt, vermits het meestal om een bezigheid gaat die na de uren wordt uitgeoefend, en die trouwens navenant financieel niet zwaar doorweegt.

Weliswaar lijkt het hem uitgesloten om nog terug te komen op het bestaande cumulatieverbod ten aanzien van een mandaat in een plaatselijke executieve.

Il annonce en conclusion qu'il votera le projet en discussion, mais sans grand enthousiasme.

Un autre membre s'associe aux propos du premier intervenant en disant que ce projet constituera quand même un signal singulier pour l'électeur, juste avant les élections communales. Comment un candidat à un mandat de conseiller communal doit-il expliquer sensément qu'il prendra cette fonction au sérieux s'il siège de surcroît dans trois assemblées législatives ?

Un sénateur signale qu'en commission de la Chambre, son groupe s'est abstenu lors du vote. Il se rallie au préopinant quant au fond.

Même si d'autres sénateurs sont bourgmestres ou conseillers communaux, il estime qu'il ne faut pas poursuivre dans le sens d'une généralisation du cumul, mais plutôt aller dans le sens opposé.

Le premier intervenant répète qu'il est déçu. Bien que l'on parle constamment de nouvelle culture politique, force est de constater qu'aucun progrès n'est enregistré en matière de parité hommes/femmes sur les listes de candidats, alors que l'on s'efforce de détricoter diverses sortes d'incompatibilités. Après la modification de l'article 73 de la nouvelle loi communale, l'atténuation de l'interdiction de cumul pour les receveurs de CPAS, en voici un autre exemple.

Cela va également à l'encontre des tendances du rapport du Sénat du 30 mars 1999 sur l'évaluation du fonctionnement des nouvelles structures fédérales (doc. Sénat, n° 1-1333/1).

III. VOTES

Article 1er

L'article est adopté à l'unanimité des 8 membres présents.

Article 2

L'article est adopté par 6 voix contre 2 et 2 abstentions.

VOTE SUR L'ENSEMBLE

L'ensemble du projet a été adopté par 6 voix contre 2 et 2 abstentions.

Hij besluit dit ontwerp te zullen goedkeuren doch met weinig enthousiasme.

Een ander lid vervoegt de eerste spreker, door te stellen dat men met dit ontwerp toch wel een merkwaardig signaal heeft aan de kiezer, net vóór de gemeenteraadsverkiezingen. Hoe moet men als kandidaat-gemeenteraadslid zinnig uitleggen dat men deze functie au sérieux zal nemen, als men bovendien nog in drie wetgevende vergaderingen zetelt ?

Een senator geeft aan dat zijn fractie zich in de Kamercommissie bij de stemming heeft onthouden. Hij sluit zich aan bij de vorige spreker wat de grond van de zaak betreft.

Zelfs al zijn er andere senatoren burgemeester of gemeenteraadslid, vindt hij niet dat men de lijn moet doortrekken in de richting van een veralgemening van de cumulatie, maar veeleer omgekeerd.

De eerste spreker herhaalt zijn ontmoediging. Terwijl er voortdurend over nieuwe politieke cultuur wordt gesproken, ziet men dat er geen vooruitgang wordt gemaakt met de man/vrouw-pariteit op de kieslijsten, terwijl er wel werk wordt gemaakt van een ontrafeling van allerlei soorten onverenigbaarheden. Hij denkt daarbij aan de wijziging van artikel 73 van de nieuwe gemeentewet, het verzachten van het cumulverbod van OCMW-ontvangers, en nu dit nog.

Dit gaat ook in tegen de tendensen van het verslag van de Senaat over de evaluatie van de instellingen van 30 maart 1999 (Stuk Senaat, nr. 1-1333/1).

III. STEMMINGEN

Artikel 1

Het artikel wordt eenparig aangenomen door de 8 aanwezige leden.

Artikel 2

Het artikel wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

STEMMING OVER HET GEHEEL

Het ontwerp in zijn geheel wordt aangenomen met 6 stemmen tegen 2 bij 2 onthoudingen.

Confiance a été faite au rapporteur pour la rédaction du présent rapport.

Vertrouwen werd geschonken aan de rapporteur voor het uitbrengen van zijn verslag.

Le rapporteur,

La présidente,

De rapporteur,

De voorzitter,

Paul WILLE.

Anne-Marie LIZIN.

Paul WILLE.

Anne-Marie LIZIN.